საქართველოს ძლიერებას გაუმარჯოს

მრავალ ახალ წელს, ლეჩხუმლებო!

ლეჩხუმი

რაიონის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

გაზეთი გამოდის 1933 წლიდან № 1 (6547) 1 იანვარი პარასკევი 1993 წელი

იმედით მოდის 1993

ქრონიკონმა კიდევ ერთი წელი ჩააბარა ისტორიას. წავიდა ცრემლით, სისხლით, ვარამით ყელამდე სავსე 1992—ძმათამკვლელი, უსიამოვნო მოგონებებით სავსე წელი. წავიდა და მოგვაგონა: 1993-ს მემკვიდრეობად ომი, დანგრეული მეურნეობა და გახლეჩილი ქვეყანა დაუტოვა. რაც მთავარია, საზრუნავად ერის გათიშულობა, ურთიერთმტრობა, ერთიანი ქართული სულის არარსებობა გვავიხადა. და მიუხედავად ამისა, დაგვიტოვა იმედი ახალი წლის საგზლად, დაგვიტოვა ის, რაც უკიდურესი გაჭირვების ჟამსაც არ ტოვებს ადამიანს და ღმერთით ქართველობას — კეთილშობილებას — უკეთესი დღის, უკეთესი წლის, უკეთესი მერმისის იმედი.

ახლა იმედით მოდის 1993-ე წელი. იყოს იგი მშვიდობიანი, მისასალმებელი, შრომით დასამშვენებელი წელი.

ფეხბედნიერი ყოფილიყოს, ავი გვაშოროს, ხვავი და ბარაქა დაგვიბედოს, ერი გაგვიმრავლოს! აგვაშენოს!

ილოცე, სამრეკლოს ზარო!

დგება ახალი წელი, დამძიმებული ომით, სიკვდილით, სისხლით, შურით, გაუტანლობით.

იქნებ არიან კაცნი, რომელთაც შეუძლიათ აქეთონ სიკეთე, რომელთაც ძალუძთ გაფანტონ შავი ღრუბლები, ასე უდიერად რომ დასტყდნენ ზეცას მშვენიერს.

მაგრამ ბნელად ქმნილა — მიწა და ადამიანებს მხოლოდ საკუთარი თავილა აბადია თითქოს, როგორც ბუზები, შემოდგომის პირს სანაყინესთან მირჩენილნი, ნაყინის ტკბილი წვენით გაბრუებულნი, რომლებსაც მხოლოდ საკუთარი ბზუილი ესმით, და ეს ბზუილი ერთ უგონო ხმად შეერთებულა და მარწუხებად ჩასჭიდებია მილიონებს.

ძნელია აქედან გამოარჩიო ერთის ხმა, ერთად არეულა მტერი, მოყვარე, გზირი, ბეგერი, ჭკვიანი და სულელი.

სად გაქრნენ ციხეები... ვინ მოიპარა მძიმე ჯვრები...

მარტოსული ჩიტი იძახის, იძახის ყრუდ, როგორც მტირალი გავერანებული ქვეყნის, როგორც ჭირისუფალი, უპატრონო მკვდრის, როგორც გადამთიელი თვის ქვეყანაში.

ილოცე, სამრეკლოს ზარო, ქვეყნის გადარჩენისა ილოცე, ქართველთა გადარჩენისა.

ქრისტიანენო, გვფარავდეთ ქრისტეს ჯვარი...

მთვარისა გენდელიანი.

ქართველის დედის ლოცვა

მხრებდათოვლილი, შენზე ფიქრით თმადათოვლილი,
ღვთისმშობლის ხვედრო, ჩემო მიწავ, გეამბორები,
მრავალ ახალ წელს ბედნიერად შეგვებებოდეს,
მრავალტანჯული ეს ველები, ეს მთა-გორები.

„ბებერო მიწავ, ძველთაძველო, სისხლით მორწყულო“
შენთვის ეს წელი ყოფილიყოს ფეხბედნიერი,
მიტოვებული ნასახლარი კვლავ აგიყვავოს,
შვილს ფუძის დედა კვლავ წყალობდეს,
ყოვლადძლიერი.

მხრებდათოვლილი თქვენზე დარდით თმადათოვლილი,
ხელში მახვილით, თასით ხელში, გემუდარებით:
ჩემო შვილებო! შური, მტრობა ღმერთმა გაშოროთ,
მხოლოდ სიკეთეს შემოეღოს სახლის კარები.

ჩემო ნაგრამო, ჩემო სისხლო! თქვენს ყველა ტკივილს,
ყველა სიხარულს, ბოროტებას, თვალხათლივ ვხედავ.
როცა ხელს უწვდით, გულით გიყვართ თქვენ
ერთმანეთი.

მხნეობის წლები ემატება თქვენს მლოცველ დედას.
საუკუნეთა ქარიშხალში ცოტანი დავრჩით,
მხოლოდ სიკეთემ აგიმაღლოთ ოჯახის ჭერი,
თანხმობითა და სიყვარულით, წელო ახალო,
ჩემს სამშობლოში მოსულიყო ფეხბედნიერი!

ელეონორა ჩხეტიანი-ცხვედიანი.

სრულიად საქართველოს!

ლეჩხუმის მკვიდრთ და მის სტუმრებს!

გილოცავთ ახალ, 1993 წელს. მშვიდობა, ბედნიერება და ყოველდღიური სიხარული დაგბედებოდეთ.

ცაგერის სასამართლო.

სიკეთე დაგბედებოდეთ!

ისტორიის კუთვნილებად იქცა 1992 წელი, რომელმაც მრავალი ტანჯვა და ვაება მოუტანა საქართველოს, მის ხალხს. უკვე რამდენიმე წელია ჩვეული [illegible] განწყობილებით არ ვხვდებოდით ახალ წელს, არ გვქონდა ახალი წლის ჩვეული [illegible], ოდითგანვე [illegible] და სულით ღმერთ[illegible] ქართველი ხალხი 1992 წელში [illegible] უკანონობის და სიძნელეების წინაშე აღმოჩნდა, აფხაზმა ექსტრემისტებმა თავს მოგვახვიეს ყოვლად გაუმართლებელი ომი, ქვემო ქართლსა და სამაჩაბლოში არ მოიხსნა დაძაბულობა.

ჩვენ, ხანდაზმულ ადამიანებსაც კი, რომლებსაც გვახსოვს მეორე მსოფლიო ომის [illegible], [illegible] დღეები, თავბრუს გვახვევს [illegible] პრობლემები. კატასტროფულად გაიზარდა ფასები, მომრავლდნენ ბოროტმოქმედნი, გახშირდა ქურდობა, ბანდიტიზმი, მკვლელობა, რამაც უკიდურესობამდე მიიყვანა რესპუბლიკისა და რაიონის მშრომელები.

მომავლის იმედი და რწმენა მუდამ იყო ჩვენი მეგზური და [illegible] ამ რწმენითა და რწმენით შევყურებთ დამდეგ 1993 წელს. 1992 წელმა სხვანაირადაც დაგვამახსოვრა თავი, დაძაბულ, რთულ ვითარებაში ჩატარდა საქართველოს პარლამენტის არჩევნები, გვყავს კანონიერი მთავრობა, ვიმედოვნებთ ყოველივე გაკეთდება მშვიდობისათვის, ომის შესაწყვეტად, კრიმინოგენური სიტუაციის გაუმჯობესებისთვის, წესრიგის დამყარებისა და საშემსრულებლო დისციპლინის განმტკიცებისათვის.

ძვირფასო ლეჩხუმლებო! გილოცავთ დამდეგ ახალ წელს, მშვიდობა, ბედნიერება, სიუხვე, სულიერი სიმტკიცე, ერთმანეთისადმი კეთილგანწყობა მოეტანოს მას თითოეული თქვენთაგანისათვის.

ნუნუ გამცემლიძე,
ინჟინერ-ტექნოლოგი.

გილოცავთ პირველ ახალ წელს

სადღაც შორს, ალბათ, ამ შენობის მიღმა დარჩა ცრემლშეუშრალი თვალები და ომისაგან მიყენებული გაუსაძლისი სევდა...

აქედან საოცრად მოსხიბლელია მოჯირხლული მთების სიდიადე და თოვლის სისპეტაკე, აქედან შორია ომის გაბამდე...

აქ ბედნიერებისაგან გაბრწყინებული თვალებით და სიხარულით ათრთოლებული გულებით გვეგებებიან.

აქ სიცოცხლის დაბადებას ზეიმობენ...

აქაც ტირიან, ოღონდ ღიმილით, აქაც ფიქრობენ, ოღონდ ხვალ—ფიქრში არწევენ მოხატულ აკვნებს, აქაც ოხრავენ შვილის ტირილზე და თბილ მკერდზე იხუტებენ ვარდისფერ ჩვილებს.

აქ მრავლდებიან მტრის ჯინაზე და მოყვრის გასახარად.

* * *

ბიჭის შეძენას ვულოცავთ ოჩამჩირის რაიონის სოფელ არადუდან ლტოლვილ მადონა სალინაძე-კოპალიანს.

—როგორც კი არეულობა დაიწყო, აქეთკენ გამოვეშურე, ჩემი მეუღლე აფხაზეთშია— გვეუბნება მადონა—ჯერ არც კი იცის ბიჭი რომ შეგვეძინა, თანაც ნანატრი, პირველი გოგონა გვყავს. ბიჭისთვის სახელიც არ დამირქმევია. მამამის ველოდები...

სულ მალე ახარებენ ზაურს ვაჟის დაბადებას და იქ, არადუში მადონა და ზაურ კოპალიანების ფუძეზე პატარა ვაჟკაცის შეძენას იზეიმებენ, და არა მარტო ისინი.

რაისაავადმყოფოს სამშობიარო განყოფილებაში ოჩამჩირიდან, სოხუმიდან, გაგრიდან არაერთმა ლტოლვილმა განიცადა დედობის სიხარული. აქ დაიბადნენ ოჩამჩირელი მარიკა ჩხეტიანი-ჩაკვეტაძის ვაჟი, ლაურა მამარდაშვილი-ჯეჯელავასა და ლეილა გობეჩია-ომანაძის ახლადშეძენილი გოგონები.

განსაკუთრებულ ყურადღებას იჩენს აფხაზეთიდან ლტოლვილებისადმი სამშობიაროს მედპერსონალი, მშობლიურ ფუძეებს მოშორებულ დედებსა და ჩვილებს მართლაც რომ, მალამოდ ედებათ მათი მზრუნველობა.

ახალ წელს პირველი შვილი, პირველი უსაზღვრო სიხარული შეაბიჯებს მეკვლედ ნატო და ნუგზარ კოპალიანების ოჯახში.

ქუთაისის უნივერსიტეტის სტუდენტს მაია ჩაკვეტაძე-ყულეჯიშვილს თავისი პატარასათვის ბებიის სახელი—მერი—დაურქმევია, და ნატრობს, მის გოგონას ძმაც შემატებოდეს.

ნატოსა და მაიას მხოლოდ ერთადერთი საზრუნავი აქვთ—მათი პატარა გოგონების ჯანმრთელად ყოფნა. პირველი შვილი მათთვის ცხოვრების ყველაზე დიდი ბედნიერებაა, რომელთანაც ფერმკრთალდება სხვა დანარჩენი, ამიტომაც იყო, რომ მოხერხებულად აუარეს გვერდი საუბარს ბავშვის საკვებზე, ჩასაცმელსა თუ ყოველდღიურ გასაჭირზე და თავიანთ პატარებს მიაშურეს.

* * *

ჩნდება სიცოცხლე, იბადება ადამიანი საკუთარი ბედით, საკუთარი სიხარულით და საწუხარით და უფრო მეტიც მისი ბედი მისივე სამშობლოს ბედის თანაზიარია. [illegible] ახალშობილებო, ქართული ჯიშის და ჯილაგის გამგრძელებელნო, ფეხბედნიერ მეკვლეებად მოევლინებოდეთ თქვენს სამშობლოს, აფხაზეთში აბჯარასხმულ თქვენს მამებს თუ ომისაგან სევდამოძალებულ ახლობლებს, მთელ ერს კვლავ მშვიდ, [illegible] საქართველოში ეცხოვროთ. აკი, თქვენმა დედებმაც უპირველესად მშვიდობიანი ცა, ბედნიერი მამული ინატრეს თქვენთვის. დე, განგებამ აუსრულოთ ეს ნატვრა.

გილოცავთ პირველ ახალ წელს, ახალშობილებო!

ლ. ცხვედიანი.

მეომარი

რამაზს გაამარჯვებინე, ღმერთო!

ბიჭები ომში მიდიან, მიდიან ჩუმად, უზარზეიმოდ, მიდიან და იბრძვიან დიდგვარად, სერიოზულად, ბავშვობაში ომობანას ნათამაშევთ დღეს ნამდვილი ავტომატი უჭირავთ ხელში. სიკვდილი იხედება მისი ლულიდან, ბოლომდე გაუცნობიერებელი—გაუაზრებელი, მაგრამ მაინც ხელშესახები სიშიშვლით შემზარავი. ჩვენ კი, ყოველნაირ თამაშს შეჩვეულთ, ვერ დაგვიჯერებია, რომ ბიჭები იბრძვიან. ესეც თამაში გვგონია, ტყუილს ნაჩვევნი სიმართლესაც ვერ ვერწმუნეთ და ხშირად უკადრისი ფიქრით ვიწყვიდავთ სულს: ომში რატომ წავიდაო, მარტო რატომ იბრძვისო, ხომ არ გვღალატობსო...

ასე გააგონეს თურმე რამაზ ბრეგვაძის მშობლებს ავსიტყვა უსაქმურებმა. რატომ იბრძვისო! რატომ ჩვენნაირი არ არისო, რატომ ჩვენსავით არ შეეფარა დედის, დის ან ცოლის კალთასო...

არადა, რამაზ ბრეგვაძე ომის დაწყებისთანავე წავიდა აფხაზეთში. 15 სექტემბერს გამოცდები მეწყებაო, უთხრა მშობლებს სოხუმის უნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტის პირველკურსელმა და ომში წავიდა.

მოგვიანებით, როცა დედამ მისი მეომრობის ამბავი შეიტყო, ერთი კვირა გოდებაში გაატარა. დეპეშა აფრინეს სოხუმში—მამაა ცუდად და ჩამოდიო. მიხვდა, გული ეთანაღრებოდა, მაინც ჩამოვიდა.

—მშობლები შეგიქცევენ და აღარ დაგვიბრუნდებიო, წამოსვლისას უთხრეს თურმე ბიჭებმა. ამიტომ უფრო იჩქარა წასვლა. არ მოიცადა შვებულების დამთავრებამდე. თქვენი დიდი ხათრი მაქვს, მაგრამ თანამებრძოლებს გასაჭირში ვერ მივატოვებო.

სიხარულიანი ცრემლით გაბრწყინებული თვალებით უსმენდა ოჯახი მონატრებულ შვილს, მისი მეომრობისა არ ჯეროდა, ომისთვის არ შეეტყობოდა ჯერაც ყმაწვილი. თითქოს ცუდ სიზმარს ყვებოდა რამაზი ყურთან გაწივლებულ ტყვიებსა და ხიდან ხეზე მაიმუნივით მხტომარე აფხაზთა სნაიპერზე, საჩქაროდ გათხრილ სანგრებსა და მოშიებულ მებრძოლებზე. ერთი თვე სწავლობდნენ, მხოლოდ, მას შემდეგ იბრძვიან ბიჭები სოხუმის მისადგომებთან. ისევ დაუბრუნდა ფრონტს მეომარი, ისევ წივიან ავი ტყვიები, ისევ იღვრება სისხლი და რამაზ ბრეგვაძე ისევ მარტო, თავის ლეჩხუმელი თანატოლებისაგან მოცილებული იბრძვის აფხაზეთში. ოჯახი ისევ მზერა და სმენაგამახვილებული ელოდება ყოველწუთიერ ცნობას საომარი ვითარების შესახებ. იმ დღესაც ელოდნენ, მაგრამ ამდენს არა: „მაცნეს" ერთ-ერთ სიუჟეტში თანამებრძოლებთან ერთად მდგარ რამაზ ბრეგვაძეზე თქვა თურმე მეთაურმა (გია ყარყარაშვილმაო, ამბობენ)—უმამაცესი მეომარია, გულადი და უშიშარიო.

იმედიანი მოლოდინით ელის ოჯახი მშვიდობას, 21 წლის რამაზის მშვიდობით დაბრუნების საწინდარს. ყოველ ცნობას ახალი განცდები მოაქვს დედისთვის—დღეს გუმისთასთან ისევ ყოფილა სროლა, ვაითუ... შიშობს მეომრის დედა. მაგრამ არა, ღმერთი არ გაწირავს იური ბრეგვაძის ფუტკარივით მშრომელ, კარგი შვილების გამზრდელ ოჯახს. ისევ აწკრიალდება ტელეფონი და რამაზის მონატრებულ ხმას მოიტანს, ისევ მოიკითხავს იგი დედ-მამას და უფროს დებს, ისევ გაიღიმებენ საომრად წამავალი ბიჭები, პირჯვრის გადაწერისას კი ჩუმად მშვიდობას შესთხოვენ ღმერთს.

ომი ჩაბარდება ისტორიას, ისევ დამშვიდდება ქვეყანა და ბიჭები დაუბრუნდებიან საკუთარ კერას. რამაზიც ჩამოვა თავის თანამებრძოლებთან ერთად, მამა დაკლავს შვილისთვის თავსშემოვლებულ მოზვერს, გაიშლება სალხინო სუფრა და ბიჭები ახლა უკვე სადღეგრძელოებში შეეჯიბრებიან ერთმანეთს. მრავალჟამიერი აგუგუნდება და კიდევ უფრო აიწევს ბრეგვაძეების სახლის ჭერი.

ღმერთო, გაამარჯვებინე რამაზს, საქართველოს, ბედნიერი ახალი წელი გაუთენე ბრეგვაძეებს.

ღმერთო, გაამარჯვებინე რამაზს და საქართველოს, მტერზე ძლევა მიეც მამულის სიყვარულით გამეომრებულ ბიჭებს, მათ მზერას და ხელს სიზუსტე, [illegible]ს—გამძლეობა, სულს მხნეობა შესძინე. ამ ბიჭების მამულიშვილობამ, სამშობლოსათვის თავდადებამ უნდა გადაარჩინოს ჩვენი საწყალი, ჩვენგან ღვთის ანაბარად მიტოვებული ქვეყანა.

გაამარჯვებინე, ღმერთო! მრავალ ახალ წელს მშვიდობით მოასწარ ბრეგვაძეების ოჯახი.

ია ხმელიძე.

როგორ შევხვდით ზამთარს

თუმცა პატარები თბილად არიან

ცაგერის № 1 ბაღის ხელმძღვანელებს (გამგე ო. თუთისანი) გაუთვალისწინებიათ გასული წლის მწარე გაკვეთილი, როცა ქალაქის ცენტრალური საქვაბის მიზეზით არ მუშაობდა ცენტრალური გათბობა და წლევანდელი ზამთრისათვის დროულად მიუღიათ ზომები. შეშით მომარაგებისათვის აღსაზრდელთა მშობლებმა ენგელ ქურასბედიანმა, გულვერ ჭილვარიამ, შოთა მუშკუდიანმა, მამუკა ახვლედიანმა, კარლო გვიშიანმა და სხვებმა დიდი დახმარება გაუწიეს ბაღის ხელმძღვანელებს შეშის დამზადებაში. ოთხივე ჯგუფის ოთახებში თუნუქის ღუმელებში ღუღუნებს ცეცხლი და პატარები თბილად არიან.

ბაღის ხელმძღვანელები, პედაგოგ-აღმზრდელები ბევრი სიძნელის წინაშე დგანან ბავშვთა კვების მხრივ. ყველაზე მტკივნეული ამჟამად მათთვის პროდუქტების პრობლემაა. ჩვენს ეკონომიკაში შექმნილი მძიმე მდგომარეობის გამო მცირეა რაიკავშირის შესაძლებლობანი დადგენილი კვების რაციონით უზრუნველყოფაში.

ძნელი სათქმელია, მაგრამ ფაქტია, რომ მთელი წლის მანძილზე არ ჰქონიათ რძე და რძის პროდუქტები, არ აქვთ კარაქი, კისელის ფხვნილი. ბაღის თანამშრომლებს რიგრიგობით მოაქვთ ზეთი, სხვა ცხიმეული საშუალებანი, რომ ბავშვებს მოუმზადონ კერძები. წყვეტილობაა ხორცით მომარაგებაში, ახლა წყვეტილობაა შაქრით მომარაგებაში, რაც დიდ სიძნელეებს უქმნით ბავშვთა კვებაში.

ვლ. დავითულიანი.

ჩვენ გვწერენ

გმადლობთ და გლოცავთ

3 დეკემბრის ღამეს მუცლის [illegible]ში მწვავე ტკივილებით სიკვდილ-სიცოცხლეს ებრძოდა ვარლამ გაბრიელის ძე მურცხვალაძე. ტელეფონი არ მუშაობდა, სასწრაფო სამედიცინო [illegible]ების იმედი არ გვქონდა, [illegible]ი მოყინული იყო, უიმედობამ ჩავარდნილებმა მივმართეთ მეზობლად მცხოვრებ მედდას ფოთოლა მურცხვალაძეს და ექიმ ლია გუგავას. ავადმყოფს [illegible] გაუყუჩეს ტკივილები [illegible] სასწრაფოდ [illegible]იყვანა რაიონულ საავადმყოფოში, რადგან საჭირო იყო ქირურგიული ჩარევა.

მეზობელთა თანადგომით ღამის 3 საათზე საოპერაციოში ქირურგ ალუდა ზურაბიანის წინ აღმოჩნდა წნევა დაცემული, გალურჯებული, 80 წლის გადაცილებული ავადმყოფი.

ოქროს ხელების პატრონმა, თავის ძალებსა და გამოცდილებაში დარწმუნებულმა ქირურგმა [illegible] დაიწყო ოპერაცია, მისი დიაგნოზი ზუსტი შეიქნა, ავადმყოფს აღმოაჩნდა კუჭის პერფორაცია. ქირურგიასა და მისი დამხმარეების შრომამ შედეგი გამოიღო, ავადმყოფი გადარჩა.

ალბათ ზოგიერთმა შეიძლება თქვას: ომია საქართველოში, ამდენი ახალგაზრდა იღუპება და რა საგანგაშოა 80 წლის კაცის სიცოცხლეო. მაგრამ სიცოცხლე ყოველ ასაკში ძვირფასია, ამასთან სასიხარულოა ის, რომ გაიმარჯვა პროფესიონალიზმმა, გულისხმიერებამ, რაც სამაგალითოდ უნდა იქცეს მედიცინის მომავალი მუშაკებისთვის.

უდიდესი მადლიერების გრძნობით მინდა დღეს მივულოცო ახალი წელი ქირურგ ალუდა ზურაბიანს, ექიმებს მურმან თოთაძეს, ლია გუგავას, მედდებს ნელი ყურაშვილს, ფოთოლა მურცხვალაძეს, მზია კენჭაძეს, ლამზირა ჭაბუკიანს და სხვებს. ვუსურვებ ჯანმრთელობას, ენერგიას, ახალ-ახალ წარმატებებს ჩვენი მშრომელი ადამიანების ჯანმრთელობის დაცვის სადარაჯოზე.

ნიურა გიორგობიანი,
სოფელი ჩხუტელი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

პარტიებსა და ორგანიზაციებში

კრების მონაწილეებმა მოითხოვეს...

1992 წლის 21 დეკემბერს გაიმართა საქართველოს მშრომელთა სოციალისტური პარტიის რაიონული ორგანიზაციის აქტივის კრება. კრებას ამ ორგანიზაციის წევრებთან ერთად ესწრებოდნენ საერთაშორისო ორგანიზაცია „სტალინის" ცაგერის ორგანიზაციის წევრები.

მოხსენებით — საქართველოს მშრომელთა სოციალისტური პარტიის ცაგერის ორგანიზაციის ამოცანები რაიონის მშრომელებში იდეოლოგიური მუშაობის გაწევის შესახებ — გამოვიდა რაიკომის ბიუროს წევრი რ. ბაქრაძე.

კრებაზე აღინიშნა, რომ სოფლად ცუდად წარიმართა და ჯერ კიდევ დაუმთავრებელია მიწის პრივატიზაციის საქმე. ზოგი ჰექტრობით ფლობს მიწას, ზოგს სრულებით არ აქვს. გაუნუკითხაობაა ტექნიკის ექსპლოატაციის და მოვლა-პატრონობის საქმეში. ფერმები განადგურდა, შენობა—ნაგებობები ინგრევა. ბევრი უგულოდ ეკიდება დაკისრებული მოვალეობის შესრულებას. გაუნუკითხაობაა სავაჭრო ობიექტების მუშაობაში, კოლმეურნეობებში ახლა იქმნება ქონების ინვენტარიზაციის და კოლმეურნეობის ლიკვიდაციის კომისიები, როცა დიდი ხანია ქონება ლიკვიდირებულია, მიწები, ქონება მიტაცებულია კერძო პირების მიერ და სურთ მისი ... აქვთ ... დათესვა. ...ა, რომ ქალაქის ქუჩები ...ვედ, საჩინოდ გადაიქცა. ...ლა, როცა რაიონმა ...ისი შემოსავლებით უნდა იცხოვროს, ზოგი პროდუქტი (ყურძენი, ღვინო, ხილი და სხვა) უნდა გაიცვალოს ნავთობპროდუქტებზე და, რაც მთავარია, მარცვლეულზე, რას ვაპირებთ — საზოგადოებრივ ბაღ-ვენახებს ერთეულები დაეპატრონენ, ფერმები კერძო პირთა ხელში მოექცა, ამის გამო სახელმწიფოს არ მიეყიდა ყურძენი, ხილი, რძე, ხორცი.

კრების მონაწილეებმა მოითხოვეს უახლოეს დღეებში მოწვეულ იქნას რაიონის მშრომელთა წარმომადგენლების კრება, სადაც გაწეული მუშაობისა და სადღეისო ამოცანების შესახებ მოხსენებით გამოვიდეს რაიონული საკრებულოს გამგეობის თავმჯდომარე ბატონი აკაკი პირველი.

აქტივის კრებამ განხილულ საკითხზე მიიღო შესაბამისი დადგენილება.

იუმორი

საახალწლო მეჯლისზე, სადაც კარიერასა და წარმატებაზე ჩამოვარდა ლაპარაკი, ერთ-ერთმა დამსწრემ დაიტრაბახა:

—როცა კარიერას ვიწყებდი, არა გამაჩნდა რა, საკუთარი ჭკუის გარდა.

—ო, მართლაც ძალზე მცირე კაპიტალით დაგიწყიათ!—მიუგო გვერდით მჯდომმა და ჭიქაში შამპანური დაუსხა.

გილოცავთ ახლადდაქორწინებულებს!

ნინო კოპალიანს, თემურ ახვლედიანს
გილოცავთ ბედნიერებას, იხარეთ და იმრავლეთ.
შარდენ კოპალიანი, იური სილაგაძე, ჯამბული გოდოლაძე.

ლარისა კვანტრიშვილს, სოსო კოკაიანს
გილოცავთ ბედნიერებას, იხარეთ და იმრავლეთ.
შარდენ კოპალიანი, იური სილაგაძე, ჯამბული გოდოლაძე ოჯახებით.

ნინო კოპალიანს, თემურ ახვლედიანს
გილოცავთ ბედნიერებას, შეგექმნათ ფუძემყარი ოჯახი.
სანეპიდსადგურის თანამშრომლები.

მზია ლეთოდიანს, გოგი მუშკუდიანს
გილოცავთ ბედნიერებას. სიყვარული, სიხარული ყოფილიყოს თქვენი ცხოვრების თანამგზავრი.
თამაზ ლეთოდიანი, ტულუ ხაბულიანი ოჯახებით.

მზია ლეთოდიანს, გოგი მუშკუდიანს
გილოცავთ ბედნიერებას. იხარეთ და იმრავლეთ.
მიშა ხეცურიანი ოჯახით.

ნატო სალინაძეს, ზაზა აკობიძეს
გილოცავთ ბედნიერებას. გფარავდეთ ღმერთი.
აზა, სოფო, გოჩა, მამუკა სვანიძეები.

ჯულიეტა მუშკუდიანს, მურმან ბრეგვაძეს
გილოცავთ ბედნიერებას.
მირანდა ყურაშვილი.

მაია ხაბულიანს, ირაკლი ჯოლოდავას
გილოცავთ ბედნიერებას. იმრავლეთ, იყავით დღეგრძელნი.
მაკა, მერაბ ახვლედიანები.

ლალი გურჯალიანს, მალხაზ ხეცურიანს
გილოცავთ ბედნიერებას, შეგექმნათ ფუძემყარი ოჯახი.
დათო, მარინე, ზვიად თუთისანები.

ნინო კოპალიანს, თემურ ახვლედიანს
გილოცავთ ბედნიერებას. იხარეთ, იბედნიერეთ.
აზა, მამუკა, სოფო, გოჩა სვანიძეები.

გილოცავთ

ჩიტო ჩაკვეტაძეს!
შენს გვერდით ვართ ამ დიდ სიხარულში. გულით მოგილოცავთ დათოს ბედნიერებას. ბედნიერი ახალი წელი გაგითენდა და ასეთი დღეები არ მოგაკლოს ღმერთმა. შენი ერთა ასად გიმრავლოს ბუნებამ.
გაზეთ „ლეჩხუმის" კოლექტივი.

ჯონი, იზო, გოჩა მეგრელებს
გილოცავთ ნინოს ბედნიერებას. შეექმნას ფუძემყარი ოჯახი.
მაყვალა გუბავა ოჯახით.

ინეზა, ავთო კოპალიანებს
გილოცავთ ვაჟიშვილის შეძენას.
პიერ ფუტკარაძე, გოგუცა, ნანული, დარეჯან ლოლუა ომანაძეები, ნელი, ვენერა გენიძეები ოჯახებით.

ინეზა, ავთო კოპალიანებს
გილოცავთ ვაჟის შეძენას. სასახელო ბიჭი გაგეზარდოთ.
ირმა, მამუკა გენდელიანები.

თინა, ალიოშა, მარინე, გურამ ქვიბაძეებს
გილოცავთ შვილიშვილის და დისშვილის შეძენას.
მაკა, ციცინო, ზაზა ხეცურიანები, იზა, ირაკლი ჩაკვეტაძეები.

დათუნა, თემურ ლეთოდიანებს
გილოცავთ დაბადების დღეს. ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი.
დალი, ტულუ ხაბულიანები.

ნარგიზა ჭაგუკიანს
გილოცავთ უმაღლესი კატეგორიის ექიმის წოდების მინიჭებას და დაბადების დღეს. გისურვებთ ჯანმრთელობასა და ბედნიერებას.
თამრიკო, მედიკო, კოტე, ნანი, დალი, მარი, ლალი, ლუარა, ლალი, ლამარა, მანანა, ნანა.

ნელი, ჟორა აკობიძეებს
გილოცავთ ნატოსა და ზაზას ბედნიერებას.
დაშა, გუხუტი ხეცურიანები.

რამაზ ფრუიძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს, გისურვებთ ბედნიერებას. გფარავდეთ ღმერთი.
ჯანიკო, სულიკო ხვადაგიანები.

ზოია, შაქრო შკუბულიანებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას. გაზრდილიყოს სასახელო ვაჟკაცი.
ქვედა ცაგერის ბაგა-ბაღის თანამშრომლები.

ნატო, ზაზა აკობიძეებს
ცინური, ლულუნა სალინაძეებს
გილოცავთ დიდ სიხარულს. სვებედნიერი ყოფილიყოს თქვენი ცხოვრება.
შოთა კოპალიანი ოჯახით.

ცინური, ლულუნა, რიტა, ალუდა სალინაძეებს
გილოცავთ შვილისა და დის ბედნიერებას.
ოთარ სალინაძე ოჯახით.

რომან მუშკუდიანს
გილოცავთ დაბადების დღეს. გისურვებთ ჯანმრთელობას ცოლ-შვილით.
ვაჟა ყურაშვილი ოჯახით.

ქუჩუკი შკუბულიანს
საყვარელო ბაბუ! გილოცავთ დაბადების დღეს. ჯანმრთელობას, სიცოცხლეს, კვლავ წარმატებებს გისურვებთ შენს კეთილშობილურ საქმეებში.
შენი ლალი, მარინე ასათიანები.

ნელი გიორგელიძეს, ჟორა აკობიძეს
გილოცავთ ზაზას ბედნიერებას.
თამაზ სვანიძე ოჯახით.

ნატო, ამირან ხაბულიანებს
გილოცავთ ვაჟიშვილის შეძენას. აღზრდილიყოს სასახელო ვაჟკაცი.
რაიაგროშუმის თანამშრომლები.

მაია, ბაკო შკუბულიანებს
გილოცავთ ქალიშვილის შეძენას. შვილთა სიმრავლე დაგბედებოდეთ
რაიაგროშუმის თანამშრომლები.

ნინო ხვადაგიანს
გილოცავთ დაბადების დღეს. გისურვებთ ბედნიერებას.
ჯანიკო, მურადი ხვადაგიანები.

ომარ ტარასის ძე ჭაგუკიანს
ბაბუ! გილოცავთ დაბადებიდან 60 წლის შესრულებას. იცოცხლე დიდხანს.
თამუნა, თემო ჭაგუკიანები.

ვიოლა ზურაბიანს
გილოცავთ დაბადების დღეს.
ცაგერის სამედიცინო კოლექტივი.

ვიოლა ზურაბიანს
გილოცავთ დაბადების დღეს.
ლალი ჯიქია, ნანი ხაბულიანი, მარი, ლალი ჭაგუკიანები, ლამარა ასათიანი, ლუარა კოპალიანი, დალი ხმელიძე.

საშა ახვლედიანს
გილოცავთ თემურის ბედნიერებას. ფუძემყარი ყოფილიყოს მისი ახლადშექმნილი ოჯახი.
№ 1 საბავშვო ბაღის თანამშრომლები.

კახა გოგის ძე გენიძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს. იყავ ბედნიერი და დღეგრძელი.
ციცინო გოგოხიძე.

ელისო ხვადაგიანს, ამირან გურგუჩიანს
გილოცავთ ქალიშვილის შეძენას.
აზა, ბახვა სალინაძეები.

ნატო ყურაშვილს, ნუგზარ კოკაიანს
გილოცავთ ქალიშვილის შეძენას.
ვალოდია მუშკუდიანი.

ნატო ყურაშვილს, ნუგზარ კოკაიანს
გილოცავთ ქალიშვილის შეძენას. ბედნიერი იყოს მისი ცხოვრების გზა.
№ 23 საგზაო სამმართველოს კოლექტივი.

ჩიტო გერონტის ასულ ჩაკვეტაძეს
გილოცავთ შვილების ნათიასა და დათოს ბედნიერებას.
ცაგერის საშუალო სკოლის კოლექტივი.

იზო, ჯონი მეგრელებს
გილოცავთ ნინოს ბედნიერებას.
ბუჭუ მეგრელი ოჯახით.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ხსოვნა

მერაბ ვლადიმერის ძე გიორგობიანი

თავზარდამცემი იყო ჩვენთვის 1978 წლის 16 აგვისტო. იმ ღამით მამასთან, ბიძებთან და ბიძაშვილებთან ილხენდი. ეშმაკს ღამის სიბნელემაც შეუწყო ალბათ ხელი, კიბეზე ფეხი აგიცურდა, დაეცი და გონი დაკარგე.

დილა გათენდა, მაგრამ შენთვის არა. ექიმებმა გნახეს, მაგრამ შენი შველა აღარ შეიძლებოდა, უმანკო სული ალპანის საავადმყოფოში დალიე.

მხოლოდ 24 გაზაფხულს მოესწარ, ყველგან და ყველაფერში გამორჩეულო,— აღარ გვესმის შენი ხმა და სიმღერა.

სწავლა გწყუროდა, მოეწყვე კიდეც, მაგრამ 1 სექტემბერს ინსტიტუტის კარის შეღებას ვეღარ მოესწარ.

შენს დაშორებას ვერ გაუძლო დედამ და შენთან წამოვიდა.

არ გივიწყებენ მამა, ძმები, ახლობლები. მეთხუთმეტედ შევხვდით შენი დაბადების დღეს, 31 დეკემბერს, ახალი წლის ეს წინა დღე ცრემლითაა ყოველთვის შენი მოყვასისათვის სავსე. ახლაც მოვალთ შენს საფლავზე, აგინთებთ წმინდა სანთელს, წმინდა ცრემლს გაპკურებთ.

იძინე მშვიდად. მსუბუქი იყოს შენთვის და შენი დედისთვის ის მიწა, რომელიც უდროოდ დააწვა შენს განიერ მხარ-ბეჭს.

გუშინ შენი დაბადების დღე იყო, 38 წლისა გახდებოდი. გილოცავთ, მერაბ!

ბიძა გურამი, მამიდები სონა თალიკო, ბოგუცა ოჯახებით.

რეზო ვალიკოს ძე ტვილდიანი

უსაზღვროა ჩვენი ტკივილი, რეზო...

რა ვთქვათ, როგორ შევეგუოთ უშენობას, საოცრად მოგვენატრა შენი იმედიანი, რწმენით აღსავსე თვალები... მოაკლდა შენი სითბო საყვარელ ცოლ-შვილს, ლევანს და რეზოს, რომლის ნახვასაც ვერ მოესწარ.

პატარა რეზო ხომ სწორედ შენი დაბადების დღეს მოევლინა ქვეყანას. ლევანი ხშირად გკითხულობს. შენს საფლავზე დადის და სანთლებს ანთებს...

...წახვედი, უჩვენოდ ყოფნა არჩიე და დაგვიტოვე დიდი, ტკივილიანი სიყვარული. შენს ოჯახში სამუდამოდ დაისადგურა სიჩუმემ. შენი სურათებიდან გადმოხული ღიმილი ვერ ანუგეშებს შენზე გაუბედურებულ დედას, ცოლს, შვილებს, ძმებს, ერთადერთ დაიკოს, რომელსაც ნახევარი სიცოცხლე მოსწყვიტე შენი წასვლით.

ძნელია შენს შესახებ წარსულში წერა, 30 დეკემბერი შენი ვალუკვის დღეა რეზო და ჩვენ... შენს საფლავზე მოვალთ. როგორი ტკივილით უნდა ავიხსენოთ ის ლამაზი დღეები, რა ბედნიერები ვყოფილვართ მაშინ... ახლა, ახლა კი ღმერთმა ნათელში ამყოფოს რეზო ტვილდიანის სული...

დედა, ცოლ-შვილი, დედმამიშვილები.

მეუღლე ისიდორე, შვილები ოთარი, ვენერა, ჟუჟუნა, მთვარისა, რძლები მანანა, საშა, სიძეები ჯიუ გურჯალიანი, ჯემალ ხამჯაპურიძე, აზლები ნოდარი, დადაში, შვილიშვილები, მაზლიშვილები, მულიშვილები, შვილთაშვილები, მძახალი თამარ ჯავითულიანი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

გოგოლი მათეს ასული ონიანი-მურცხვალაძე

დაკრძალვა 2 იანვარს, შაბათს ოფ. ჩხუტელში.

ლაცორიის არასრული საშუალო სკოლის კოლექტივი თანაუგრძნობს ზაურ გოლეთიანს და ციალა გვიშიანს ქამიდის

ლიდა გვიშიანის

გარდაცვალების გამო.

ლგუჯა ლეთოდიანი, ჟორა ლაგაძე, რეზო გენდელიანი, ალიოდია ბუაძე, მურთაზ გენდელიანი, გელა ფუტკარაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ კარლო სალინაძის ოჯახს

ბივი სალინაძის

გარდაცვალების გამო.

დედა ნადია, მეუღლე მერი ხეცურიანი, შვილები მაია, მარინე, კობა, დათო ლურჭუმალიძეები, სიძეები მურმან ჩაკვეტაძე, ვახტანგ გენიძე, შვილიშვილები დათო, გიორგი, ნათია, ფიქრია, ნათია შუკრი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

დავით ამბროსის ძე ლურჭუმალიძე

გულვერ, რომან გიორგობიანები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

თემურ რუბენის ძე გიორგობიანი

ჟიჟიკო კოპალიანი, გია ლეთოდიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ გულო, კაკო ჩარკვიანებს, ელეონორა, ანზორ კვირკაშვილებს დედისა და სიდედრის

ოლღას

გარდაცვალების გამო.

ჟიჟიკო კოპალიანი, გია ლეთოდიანი თანაუგრძნობენ ჟორა გოლეთიანის ოჯახს

ციალას

გარდაცვალების გამო.

შვილები ჯუმბერი, ვენერა, ანელი, ძმა პარიმონი, და ქეთო, რძლები იზოლდა, მარიკა, ლოლა, ბოგუცა, სიძეები შუქური, თემური, შვილიშვილები, შვილთაშვილები, დისშვილები, ძმისშვილები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ხიკანდრო კოსტას ძე გურჯალიანი

ლაილაშის საკრებულოს, კავშირგაბმულობის განყოფილების თანამშრომლები თანაუგრძნობენ თალიკო ქარსელაძეს რძლის

სულიკო სვანიძე-გორგასლიძის

გარდაცვალების გამო.

მურთაზ, ლია ჩხეტიანები თანაუგრძნობენ ზურაბ, ჯონი, სოსო გოლეთიანებს დისშვილის

ხათუნას

გარდაცვალების გამო.

მურთაზ, ლია ჩხეტიანები თანაუგრძნობენ ნანული, გოჩა, გია გიორგობიანებს შვილისა და დის

ხათუნას

გარდაცვალების გამო.

ბრიშა ჩხეტიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ნანული, გოჩა, გია გიორგობიანებს შვილისა და დის

ხათუნას

გარდაცვალების გამო.

ვალიკო, ლენა მურცხვალაძეები, ცაცა მელაძე, გოგი მუშკუდიანი, თემურ ჩორგოლიანი ოჯახებით იუწყებიან რომ გარდაიცვალა

ზოზო რუსია

ლაჯანის სკოლა-ინტერნატის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ვენერა ხუბუკელაშვილს დის

ოლღა კვირკაშვილის

გარდაცვალების გამო.

ლვირიშის საშუალო სკოლის მე-11 კლასის მოსწავლეები თანაუგრძნობენ კობა ლურჭუმალიძეს მამის

დავით ლურჭუმალიძის

გარდაცვალების გამო.

გურამ გიორგობიანი, მერი ხეცურიანი თანაუგრძნობენ გულვერ, რომან, ლენორა გიორგობიანებს ბიძაშვილის

თემურის

გარდაცვალების გამო.

აგერის საშუალო სკოლის კოლექტივი თანაუგრძნობს ლი წურწუმიას

კოტე ბაგილუას

გარდაცვალების გამო.

ხვანჭკიდსადგურის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მირანდა მურცხვალაძეს ბიცოლის

გოგოლი მურცხვალაძის

გარდაცვალების გამო.

ქვედა ცაგერის ბაგა-ბაღის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ლენა ფალავანდიშვილს, ნანული გოგიძეს სიძის

მუშნი ჭაბუკიანის

გარდაცვალების გამო.

უახლოესი მეზობლები ზურაბ ახვლედიანი, ბუხუტი მეშველიანი, ანზორ კოპალიანი, თამაზ, ზურაბ მდივნები, ილარიონ გელოვანი, მურმან, ბიძინა სილაგაძეები, ჯემალ ლეთოდიანი, ტრისტან ჩხეტიანი, რუბენ ქომეთიანი, ახმედ აკიბეროვი, რამაზ კვირკაშვილი, მარინე გენდელიანი, მანანა გოგიძე თანაუგრძნობენ საშა, ნოდარ მდივნების ოჯახს

ხათუნა გიორგობიანის

გარდაცვალების გამო.

ზურაბ სილაგაძე, შოთა კოპალიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ შურა და ოთარ ხაბულიანებს

ბივი სალინაძის

გარდაცვალების გამო.

ლავნიკო სილაგაძე, ჯიმშერ ხმელიძე, ზაურ ჯიაძე, ვლასი ახვლედიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ბრიშა ჭილვარიას ოჯახს

ბაჩვას

გარდაცვალების გამო.

ვიქტორ, დავით, სოზარ, ალიკო ცვარიანები მურთაზ, სოსო გერიძეები ოჯახებით თანაუგრძნობენ გულო, კაკო ჩარკვიანებს, ელეონორა, ანზორ კვირკაშვილებს დედისა და სიდედრის

ოლღას

გარდაცვალების გამო.

პოლიკლინიკის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ გულნაზი, კარლო სალინაძეებს მაზლისა და ძმის

ბივი სალინაძის

გარდაცვალების გამო.

მიტუშა გოგიძე, როსტომ მუშკუდიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჟუჟუნა, ოთარ ყურაშვილებს

ბახვას

გარდაცვალების გამო.

ნათელა, თინიკო, მურთაზ ფრუიძეები, ციცინო ურთმელიძე, მზრინე კვენეტაძე, მიმოზა ხვადაგიანი, ციცო გოლეთიანი თანაუგრძნობენ ჯონი, სოსო გოლეთიანებს დისშვილის

ხათუნა გიორგობიანის

გარდაცვალების გამო.

ბივი ქომეთიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჟენია, კირილე ქომეთიანებს დისა და ცოლისდის

საშა სალინაძე-კოპალიანის

გარდაცვალების გამო.

კაკო დავითულიანი, ვახტანგ თომანაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ ანზორ კვირკაშვილისა და კაკო ჩარკვიანის ოჯახებს

ოლღას

გარდაცვალების გამო.

შვილები ცისმარა, გიური, დები ლუბა, ლოლა, შვილიშვილები [illegible] ზაზა, სიძე [illegible] ნი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა.

საშა ანტონის ასული თუთისანი-ქმინდიაშვილი

დაკრძალვა 3 იანვარს, კვირას, ქ. ცაგერში.

მამიდა სონა სალინაძე, მამიდაშვილები ნანული, სულიკო, დარიკო, ციცინო, ნარგიზა ფუტკარაძეები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ბივი სამსონის ძე სალინაძე

ნოდარ მდივანი, ჯანიკო კვირიკაშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

ხათუნა ჯიმშერის ასული გიორგობიანის

გარდაცვალების გამო.

გუგულა ხვადაგიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჯანო გოლეთიანს დისშვილის

ხათუნა გიორგობიანის

გარდაცვალების გამო.

ცარო, აზა გოლეთიანები, პარსონ ჩაქვეტაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჯონი გოლეთიანს დისშვილის

ხათუნა გიორგობიანის

გარდაცვალების გამო.

ქალვა თუთისანი, იური ლარცულიანი, გიგი, ნოდარ კოპალიანები, აკაკი, ანზორ ნემსაძეები, ლამარა, დათო კაჭკაჭაშვილები, ვიტალი მუშკუდიანი, რამინ ბულზანი, მიშა კვირკაშვილი, ალუდა ზურაბიანი, რეზო მურცხვალაძე, სოსო ფანჯაშიძე ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

საშა თუთისანი

ცაგერის საშუალო სკოლის 1986 წლის კურსდამთავრებულები და კლასის ხელმძღვანელი დუდუშა გორგაძე იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ხათუნა გიორგობიანი [illegible]

და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

გურამ გიორგობიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჯონი, სოსო, ზურაბ გოლეთიანებს დისშვილის

ხათუნა გიორგობიანის

გარდაცვალების გამო.

თემურ უგრეხელიძე ოჯახით თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს

გოგოლი ონიანის

გარდაცვალების გამო.

მიშა მუშკუდიანი ოჯახით თანაუგრძნობს გულნაზი, კარლო სალინაძეებს

ბივი სალინაძის

გარდაცვალების გამო.

სულიკო ყურაშვილი ოჯახით თანაუგრძნობს ნორა, ჯუმბერ გენდელიანებს ძმისა და ცოლისძმის

ბივის

გარდაცვალების გამო.

რედაქტორი ნ. ნემსაძე.

დამფუძნებელი—რედაქციის შრომითი კოლექტივი

რედაქციის მისამართია: 384100 ქ. ცაგერი, რუსთაველის ქ. № 56.

ტელეფონები: რედაქტორის—22-31, საერთოს— 22-48;

სტამბის დირექტორის—22-17.

ტირაჟი 1170. შეკვეთა № 1.

ცაგერის რაიონული სტამბა.